

MIGRATORY BIRDS

The newspaper produced by and for refugee, migrant and Greek youth

A whole year of Migratory Birds!

On April 14th, we celebrated the first birthday of the newspaper "Migratory Birds". We blew out the candle, cut the cake and made a wish for our "flight" to continue

By MAHDIAH HOSSAINI

A whole year has gone by with its ups and downs, smiles and tears, joys and disappointments. This first anniversary of the newspaper brings back memories of a "film", which began in the vegetable garden of the camp at Schisto. 15 Afghan and one Greek girl took part in this film, seated on a piece of plastic under the shade of the trees, taking part in various photography lessons.

The trigger for the creation of the newspaper was the arrival of various reporters in the camp and their rebuttal by the inhabitants, who believed that any interview they gave would never reach the people it should. And even if it did go beyond the limits of the camp with the aim of contributing to the solution of various problems, nobody would actually be particularly interested.

And so, we decided to become reporters ourselves, to become the voices of the refugee world and to record those voices in our very own newspaper.

Our journalistic activities began with the newspaper that we named "Migratory Birds", because all the contributors cherished the hope that one day they would fly in the direction of happiness and joy. We never gave up; we persevered, despite being mocked and criticised. Some girls in our team had to leave us along the journey because they flew far away. We shed tears but we also wished them well on their road to a better future. Meanwhile we devoted ourselves to the newspaper, whose first edition was the culmination of several months of hard work, during which we had to deal with disparaging comments and a variety of problems. Our Greek friend stood by us throughout all those ups and downs, through moments of tears and times of joy, encouraging us and supporting our every step.

When the newspaper was finally printed a few months later, it inevitably filled us with pleasure, satisfaction and pride. A proper newspaper, a supplement to the Efimerida ton Syntakton, a sweet thank you and a "reward" for all our efforts. In the end, our paper was very warmly received by people both in and outside the camp.

It was through our newspaper that people became aware of the true extent of our problems. They felt for us, cried for us and even cried with us. I will never forget how one Afghan resident of the camp came to our container after having read the paper, congratulated us and declared proudly that he would support us. He expressed such wonderful positive feelings. That was when the Afghan men in the camp generally started to offer active support. I should also stress the warm welcome that the Greek people afforded us, and invited us to visit various schools and university departments. Another major success for us was that issues of our newspapers were on display at both the 14th and 15th Thessaloniki International Book Fairs. Another interesting fact is that "Migratory Birds" is the first newspaper with articles in Farsi to be published in Greece. All these things that I have mentioned have been steps that have helped us move upwards on our journey. We are also encouraged by the fact that Afghan boys have worked with us ever since the second issue. Moreover, we have discovered that slowly but surely, our newspaper is acquiring more and more supporters outside Greece, for example in other European countries such as Spain (where "Migratory Birds" appear in Spanish), Germany and Italy. Certain articles have been translated and posted on various websites, even in the United States.

We write about the reasons and desires that lead

Continued on page 2 ▶

#8
Μάιος 2018

پرندگان مهاجر
الطيور المهاجرة
مهاجر پرندي
ΠΟΥΛΙΑ
ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑ
Η εφημερίδα των έφεβων προσφύγων, μεταναστών και Ελλήνων

Δωρεάν με την «Εφημερίδα των Συντακτών»

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

پرندگان مهاجر

روزنامه نوجوانان پناهندگان، مهاجر و یونانی

طیور مهاجرة جريدة المراهقين المهاجرين، اللاجئين واليونانيين

مهاجر پرندي به اجبار مهاجر، پناهجوین، اور کام کرنے والوں کی طرف سے بے

Ενας χρόνος Αποδημητικά Πουλιά!

Στις 14 Απριλίου, με το σβήσιμο ενός κεριού και το κόψιμο μιας τούρτας, γιορτάσαμε τα πρώτα γενέθλια της εφημερίδας «Αποδημητικά Πουλιά», με την ευχή ν «πτήση» μας να συνεχιστεί

Της MAXNTIA ΧΟΣΣΑΪΝΗ

Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος με τα σκαμπανεβάσματά του, τα χαμόγελα, τα κλάματα αλλά και με τις χαρές και τις απογοπεύσεις του.

Με την πρώτη αυτή επέτειο της εφημερίδας, μου έρχονται μνήμες από μια «ταινία», η οποία ζεκινούσε από τον μπαχότσου του καταλισμού του Σχιστού. Στην ταινία αυτή συμμετείχαν 15 Αφγανές και μία Ελληνίδα, οι οποίες κάθονταν πάνω σε ένα κομμάτι πλαστικού στη σκιά των δέντρων και έκαναν μαθήματα φωτογραφίας.

Το έναντιμα για τη σύνταξη της εφημερίδας δόθηκε όταν διάφοροι δημοσιογράφοι έμπαιναν στον καταλισμό και έρχονταν αντιμέτωποι με την άρνηση του κόσμου, που πίστευε πως δύοια συνέντευξην κι αν παραχωρούσε, αυτή δεν θα έφτανε ποτέ εκεί που έπερπε. Ακόμα όμως και εάν έφτανε εκτός καταυλισμού, προκειμένου να συμβάλει στην επίλυση κάπιων προβλημάτων, δεν θα προκαλούσε και ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Εποιησαμε την ανάγνωση της εφημερίδας μας εκδόθηκε από μίνινες, εκδόθηκε από μεγάλη σταθερή περιοδικότητα, με συναντήσεις της πραγματικότητας στην πόλη μας, με περιοδικά και περιοδικά από την Αγγλία, με αποτέλεσμα να μας υποστηρίζει σε κάθε βήμα.

Τελικά, ύστερα από μίνινες, εκδόθηκε από μεγάλη σταθερή περιοδικότητα, με συναντήσεις της πραγματικότητας στην πόλη μας, με περιοδικά και περιοδικά από την Αγγλία, με αποτέλεσμα να μας υποστηρίζει σε κάθε βήμα.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ όταν είναι Αφγανός του καταυλι-

δρόμο και έφυγαν μακριά, προκαλώντας τα δάκρυα αλλά και τις ευχές μας, για να τις συνοδεύουν σ' ένα καλύτερο μέλλον. Εμείς, ωστόσο, συνεχίσαμε με αφοσίωση την εφημερίδα, η πρώτη έκδοση της οποίας επιτεύχθηκε έπειτα από αρκετούς μήνες προσπαθειών, υποτιμπικών σχολιασμών και άλλων δυσχερειών. Η Ελληνίδα φίλη μας μάς συνόδευε σε όλες αυτές τις διακυμάνσεις, στα κλάματα αλλά και στις χαρές, πάντα κοντά μας να μας ενθαρρύνει και να μας υποστηρίζει σε κάθε βήμα.

Τελικά, ύστερα από μίνινες, εκδόθηκε από μεγάλη σταθερή περιοδικότητα, με συναντήσεις της πραγματικότητας στην πόλη μας, με περιοδικά και περιοδικά από την Αγγλία, με αποτέλεσμα να μας υποστηρίζει σε κάθε βήμα.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ όταν είναι Αφγανός του καταυλι-

προσπάθειες μας. Η εφημερίδα μας είχε τελικά τη μέγιστη θετική ανταπόκριση από τον κόσμο, τόσο του καταυλισμού όσο και εκτός αυτού.

Ο κόσμος με την ανάγνωση της εφημερίδας μας διαπίστωσε τις πραγματικές διαστάσεις των προβλημάτων μας, με αισθάνθηκε και έκλαψε μαζί με εμάς και για εμάς.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ όταν είναι Αφγανός του καταυλι-

σμού, μετά την ανάγνωση της εφημερίδας, ήρθε στο κοντένερ, μας δάλωσε υπερήφανα ότι θα μας στηρίξει και μας χειροκρότησε. Μας μετέφερε πολύ θετικά και πανέμορφα συναισθήματα. Ήταν εκείνη η στιγμή που και οι άνδρες Αφγανοί άρχισαν να μας υποστηρίζουν δυναμικά. Πρέπει επίσης να υπογραμμίσω ότι και οι Ελληνες μας υποδέχτηκαν θερμά, μας κάλεσαν σε διάφορα σχολεία, ακόμα

και σε διάφορες πανεπιστημιακές σχολές. Επίσης ήταν μεγάλο επίτευγμα για μας το γεγονός ότι φύλλα της εφημερίδας μας βρέθηκαν στην 14η και 15η Διεθνή Έκθεση Βιβλίου της Θεσσαλονίκης.

Ενα άλλο σημαντικό στοιχείο είναι ότι της «Αποδημητικά Πουλιά» αποτέλεσαν την πρώτη εφημερίδα με κείμενα στα φαρσί που εκδόθηκε στην Ελλάδα.

Ολα τα προαναφερθέντα αποτέλεσαν ανοδικά σκαλοπάτια για να συνεχίσουμε την πορεία μας. Επίσης και το γεγονός ότι από το δεύτερο κιόλας φύλλο έχουμε συνεργάτες και αγόρια από την Αγγλιανιστάν. Αυτό μας ενθαρρύνει πολύ. Διαπιστώνουμε επίσης ότι σταδιακά, με αργό αλλά σταθερό ρυθμό, η εφημερίδα μας αποκτά όλο και περισσότερους υποστηρικτές και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, εκτός από την Ελλάδα, όπως στην Ισπανία, όπου η εφημερίδα μας μεταφράζεται και στα ισπανικά, καθώς επίσης στη Γερμανία, την Ιταλία κ.α.

Ορισμένα άρθρα μας μεταφράζονται και αναδημοσιεύονται από διάφορες ιστοσελίδες, ακόμη και στις ΗΠΑ.

Συνέχεια στη σελίδα 2 ➤

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Αποδημητικά Πουλιά» δημιουργήθηκε από το Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού με την υποστήριξη της UNICEF και χρηματοδότηση της Πολιτικής Προστασίας και Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η έκδοση του παρόντος φύλλου δημιουργήθηκε και με την υποστήριξη του Ιδρύματος Ρόζα Λουξεμπούργκ - Παράτημα Ελλάδας, που χρηματοδοτείται από το γερμανικό υπουργείο Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης.

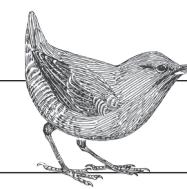
إن جريدة «طير مهاجر» أُنشئت من قبل شبكة حقوق الطفل بالدعم من اليونيسف والمالي من الجمعية المدنية والمساعدة الإنسانية للمغربية الأوروبية. إن إصدار هذا العدد تم بالدعم من مؤسسة روزا لوكسبروغ، قسم اليونان، التي تمول من وزارة التطوير الاقتصادي والتعاون المشترك الألماني.

شکه دیکتیو «طیر مهاجر» از است من قبل شبکه حقوق کودکان اغاز به فعالیت کرد با حمایت یونیسف و حمایت مالی کمک های انسان دوستانه هیبت مدیره اروپا. چایپ و پخش روزنامه با همایی موسسه روزا لوکزبورگ - بخش یونان «فعال شد، به همراه وهمکاری کمک های مالی وزارت اقتصاد آلمان.

أخبار «مهاجر پرندي» شائع کیا جاتا ہے۔ بچوں کے حقوق کے نتیجے درک کی طرف سے، اور بوریپیش کی فتنگ اور بو این آئی سی ایف کے تعاون سے۔ شہری تحفظ اور انسانی حقوق کی امداد موجوداً یاپیش کی مزید حمایت روزا لوكزبورگ سٹفنڈنگ کی طرف سے کی ہے۔ جمن اقتصادی تعاون کے یونان میں دفتر کی طرف سے فتنگ

The newspaper "Migratory Birds" is produced by the Network for Children's Rights, and supported by UNICEF with funding by the European Commission- Civil Protection and Humanitarian Aid Operations. The present edition is further supported by the Rosa Luxemburg Stiftung - Office in Greece, funded by the German Ministry of Economic Cooperation.

Continued from page 1 ▶

to migration, and about our ambitions. We appreciate our supporters and show them the road to hope that started in that lovely vegetable garden in the camp, while what we portray ranges from the results of one grandfather's efforts to the complaints of Afghan women. One Afghan woman wrote a very positive review saying that the newspaper didn't contain the simple words of an Afghan girl but of a very brave woman. That description was very satisfying because I was being indirectly called "the "brave" Afghan girl", but at the same time it saddened me because we Afghan women do not support each other as much and as often as we should. So how can we expect the men to believe in our power?

After the 3rd issue, the newspaper went from strength to strength with the involvement of young people from Syria, Iraq, Pakistan, Iran and Greece. Today, with its 7th issue, the newspaper "Migratory Birds" is moving forward with an energy that very few people could have foreseen. In fact, we have just come to the end of our first year. We have flown to great heights and we would like to thank all those that have helped us, supported us and stood by us. We would also like to thank those who disagreed with us. Their point of view doubled our resolve to prove them wrong and meant that we valued our improvement and expansion even more.

We don't know what the future holds for us, but we hope that our newspaper will be published for many years to come. And even if it does close down for whatever reason, we will still have the satisfaction of knowing that we wrote, described and revealed our memories and experiences, as well as the living conditions of refugees in general. It is enough for us that at some point you became a part of the pain of your fellow men and women and that you noticed us.

We wrote about the camp and you enjoyed the peace of your homes. We described the rainstorm and you believed in the rainbow that followed. And if we wrote about wars, you believed in the coming of peace. We simply believe that matters of the heart will always touch other hearts.

My closing wish is for the "Migratory Birds" to fly all over Europe, and even all over the world!

Ενας χρόνος γεμάτος εμπειρίες, συναισθήματα και σημεία επαφής!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Στην εφημερίδα αναφέρουμε τα αίτια και τις ελπίδες της μετανάστευσης, καθώς επίσης και τις προσδοκίες μας. Εκτιμούμε τους υποστηρικτές μας και δείχνουμε το δρόμο της ελπίδας από τον όμορφο μπαχτόσ του καταυλισμού, από όπου «ξεκίνασμε». Παρουσιάζουμε από το αποτέλεσμα των προσπάθειών ενός παππού έως και τα παράπονα Αφγανών γυναικών.

Είχα τη δυναμική κριτική μιας Αφγανής, η οποία υποστρίψε ότι τα γραφούμενα στην εφημερίδα δεν αποτελούν απλά λόγια μιας Αφγανής κοπέλας αλλά μιας πολύ γενναίας γυναίκας. Λόγια τα οποία από τη μία με τικανοποιούσαν, καθώς έμεσα με αποκαλύπταν «η Αφγανή "γενναία" κοπέλα», αλλά από την άλλη μόνο προκαλούσαν θλίψη διότι εμείς οι γυναίκες δεν στηρίζουμε σύσσαιρα όπως πρέπει η μία την άλλη. Τότε πώς προσδοκούμε να πιστεύουν στη δυναμική μας οι άνδρες;

Μετά την έκδοση του 3ου φύλλου, οι δυνάμεις της εφημερίδας εξαπλώθηκαν με τη συμπράσταση και τη συμμετοχή νέων από τη Συρία, το Ιράκ, το Πακιστάν, το Ιράν και την Ελλάδα.

Σήμερα, τα «Αποδημητικά Πουλιά», με την έκδοση του

Δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς μας περιμένει στο μέλλον, αλλά ελπίζουμε περιμερίδα μας να εκδίδεται για πολλά χρόνια ακόμη

8ου φύλλου, βρίσκονται σε πολύ δυναμική πορεία, την οποία αρκετοί δεν φαντάζονται καν ότι αυτό το εγχείριμα θα μπορούσε να τη διανύσει.

Μάλιστα, κλείσαμε πλέον τον πρώτο μας χρόνο, απολαμβάνοντας την «πτήση» μας στα ψύκα και ευχαριστούμε όλες και όλους όσους μας στήριξαν και μας συμπαραστάθηκαν. Ευχαριστούμε επίσης και εκείνους που διαφώνησαν μαζί μας. Η στάση τους μας έδωσε διπλή δύναμη ώστε να τους διαφέύ-

σουμε και να απολαύσουμε ακόμη περισσότερο τη βελτίωση και την άνοδό μας.

Δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς μας περιμένει στο μέλλον, αλλά ελπίζουμε περιμερίδα μας να εκδίδεται για πολλά χρόνια ακόμη, όμως ακόμα και αν για οποιονδήποτε λόγο σταματήσει, πάλι έχουμε την ικανότητα να στήριξεμε περιγράψαμε και αναφερθήκαμε σε εμπειρίες μας, στις αναμνήσεις μας, στις συνθήκες της ζωής μας και γενικότερα των προσφύγων. Μας αρκεί που κάποια στιγμή συμμετείχατε

Μαχνιά Χοσσαϊνί

ΤΙ ΝΑ ΠΕΙ ΚΑΝΕΙΣ για τη Μαχνιά. Τα λόγια είναι λίγα για να εκφράσει κανείς το ταλέντο, την εξυπάρα της αλλά και το πόσο ανοιχτόμαλη είναι. Μεγάλο ταλέντο στο θέατρο και με άνεση μπροστά στο κοινό. Μια, πλέον, γυναίκα από το Αφγανιστάν με τόλμη!

στον πόνο των συνανθρώπων σας και μας παρατηρήσατε.

Εμείς γράψαμε για τον καταλίσμο, εσείς απολαύστε του οίκου σας τον εφουσαχσμό. Εμείς περιγράψαμε το μπορίνι, εσείς πιστέψτε στο μετέπειτα ουράνιο τόξο. Και αν γράψαμε για τους πολέμους, εσείς πιστέψτε στην έλευση της ειρήνης. Εμείς απλά πιστεύουμε ότι τα της καρδιάς, τις καρδιές αγγίζουν.

Κλείνω με την ευχή της πτήσης των «Αποδημητικών Πουλιών» στην Ευρώπη, ίσως και σε όλο τον κόσμο!

سنة من الطيور المهاجرة!

سنة مليئة بالخبرات، المشاعر ونقطات التواصل!

في 14 نيسان / أبريل، كانت الذكرى، فقمنا بقطع الكشكحة حيث أطفأنا الطيور المهاجرة شمعتها الأولى مع الدعاء بأن تكمل «طيرانها».

بقلم مهديه حسني

لقيت الصحيفة ترحيباً كبيراً من قبل الشعب اليوناني، أيضاً، فلقد دعينا إلى المدارس والجامعات اليونانية، وأبدوا لنا اعجابهم وشجعوا، وقد تم طرح العدد الأول من صحيفتنا في معرض الكتاب الرابع عشر في مدينة سالونيك، وهو ما كان يعنى أنجازاً ظاهرياً بالنسبة لنا، جدير بالذكر أن صحيفة "الطيور المهاجرة" هي أول صحيفة متوقعة بالفارسية وعدة لغات أخرى تصدر في اليونان.

سأتم هذه الإنجازات بتحقيقنا على مواصلة عملنا بروح معنوية عالية، وأردنا أن يكون القلبان الأفغان موجودين معنا في العدد الثاني من الصحيفة.

مع الوقت انتشرت أخبار صحفية "الطيور المهاجرة" ونجاحتها في آثينا ومند آخر في اليونان، بل امتدت إلى بلدان أوروبية أخرى. حيث تم إعادة نشرها باللغة الإسبانية في إسبانيا، وقد ثقلت "الطيور المهاجرة"

فوق سماء المانيا وإيطاليا والمغرب أيضاً، ونشرت بعض مقالاتنا في المواقع الأمريكية.

في الصحيفة كتبنا عن أساسيات هجرتنا، وعن أحلامنا وعن المجموعات التي قدمت الدعم لنا.

عن نصر مؤيدينا وشيري إلى طريق الامل، من خلال الجليل في المحبين، حيث بدأنا، مطهرين نتائج محاولات أحد كبار السن وحتى شکاوی النساء

ال阿富汗يات. حيث كان أكثر ما أذهلنا هي تلك الامeras التي ظنت أن المقال (صوت المرأة الأفغانية

غير المسموع) لم تقم بكلته فتاة Afghanistan، فكانت اتساعات عن السبب، وجاء التفسير حين قالت لا بد من كتبت هذا المقال هي امرأة شجاعة، ومن غير المألوف أن

تنتمك المرأة الأفغانية مما يكفي من الشجاعة لكتابتها مثل هذا.

من جهة، شعرت بالارضي انجاحي بالكتابة عن مشاعرهن، ومن ناحية أخرى شعرت بالأسف على واقعنا، فكيف لنا أن ننتظر من الرجال أن يؤمنوا بنا، وقد ارتأت، طالما لا نؤمن نحن (النساء) أنفسنا بذلك.

بعد إصدار العدد الثالث من الصحيفة، تضاعفت عدد طاقم الصحيفة، فاضنم إلى فريقنا زملاء آخرون من سوريا والعراق وباكتستان وإيران واليونان.

اليوم، وبعد شهور سبعة أعاد من الصحفة، حققت "الطيور المهاجرة" إنجازات ونجاحات لم يكن يتصورها الكثيرون منها من حتى في أفضل توقعاته

عندما بدأت.

نعم لقد أكلمت "الطيور المهاجرة" عامها الأول، وتدوّننا متعة التحليق عالياً، ونشكر كل من دعم وشجع صحفتنا، وإيانا في هذه الرحلة، كما نشكر أولئك الذين وقفوا ضد الصحيفة، فهم بذلك أطعنوا المزيد من الطاقة لرسد نقاط ضعفنا وأعطونا درساً في الإصرار.

لا يمكننا التبرأ بالاستعل، ولكننا نأمل أن تستمر هذه الصحفة سنواتديدة، ولكن حتى لو لم يتحقق ذلك، فيكتينا أن نشتراك معكم ذكرياتنا.

في كل صفحة من صفحاتها فهمتنا بكلةة كل ما مررتنا به من تحارب، حتى تلك التجارب التي لم تكون جيدة، لأنه يتوجب الإيمان بالأشياء الجيدة.

فنحن إن كنا قد كتبنا عن الخيل، فإنه من الواجب عليك أن تقدر البيت الذي يزويك.

وان كان قد كتبنا عن المطر، فيجب عليك أن تؤمن بالسلام، نحن نؤمن بأن كل ما مصدر عن القلب، تشعر به القلوب الأخرى.

نأمل أن تخفق "الطيور المهاجرة" في جميع أنحاء أوروبا، وفي جميع أنحاء العالم، لم لا؟

هستيد و از حالا به بعد شمارا حمايت خواه مرکز

لبطه چه حس چيزي بهي ماد دست داد گه با آخره

مورد شوبي مردان افغان قرار گرفتيم و چه

حمایت دلنشيني بود از يك مرد افغان روزنامه از

طرف مردم بوذان هم با استقاله چيز يادي روپرو شد

به مدارس و داشتگاه هاي هزاره افغان روزنامه داشت دشيم و

مورد شوبي قرار گرفتيم روزنامه پرداز شد

چهاردهمین و پانزدهمین شهادت معاشره افغان

در شهر سالونيك حضور داشت که دستوارد

بزرگي براي ما مخصوص بيشد و نکته ديگر اينکه

روزنامه اول روزنامه افغان روزنامه داشت

با اين اتفاق براي اينها براي اينها براي اينها

بشيء شعري هستند و از اينها براي اينها

يک سال پرندگان مهاجر!

يک سال پر از تجربه ، احساسات و نقطه های اتصال

ما چاردهم اولریل یک تولد یکسالگی روزنامه پرندگان

را فرو زد بس تجربات که داشتند

روزنامه پرندگان مهاجر

مهدیه حسنه

يکسال گذشت با همه فراز و نشیبهایش، با خنده ها

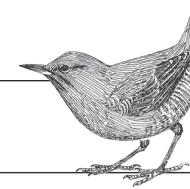
و گریه هایش، با ایدهها و نایدیهایش

با اولين سالگرد روزنامه فیلم در ذهن پخش

مشهود استارت فیلم از یاغه‌ی خاکی که می‌گذرد

اسخیسو شروع روزنامه پرندگان مهاجر

از چهاردهمین شروع روزنامه پر

كيف ستتجو الذكرة

محمد نجم

مرحباً أنا محمد نجم من مدينة عربين في العوطة الشرقية

بريف دمشق عمرى 15 سنة

لقد قمت بالفترة الأخيرة بتصوير فيديوهات بعدسة

موبايلي حتى أنقل للناس ماذا يحدث لنا

وأقول معياناتي ومعناه الناس هنا وما يفهمون به النظام ضدنا

أردت أن أنقل الحقيقة التي يختبئها النظام عن العالم

أردت تغيير حال وحال الناس من حولي ولكن لم أكن

اعرف مالذي يتقطعني

من بداية عام 2018 بدأ النظام يصعد حملات القصف

علينا وتم فرض حصار جديد.

لم نشهد من ذي قبل غلاء الأسعار لم نستطع تحمله وغدا

سيح الجويع يهدد الصغير والكبير،

وفي منتصف شهر فبراير بدأت حملة عنيفة على العوطة

الشرقية.

الوضع في العوطة الشرقية لا يوصف ويتناول الوصف،

شنّت الطائرات الحربية حملة عنيفة جداً وكانت تستهدف

الابنية السكنية.

نزل الناس الى الأقبية وبدا الخوف يملاً النفوس بسبب قوة

الغارات وشدة تدميرها

كانت الغارات تحمل صواريخ شديدة التدمير وبعدها

بدأت باستخدام التدمير الشامل لكل المنطقة

أصبحت تستخدم راجمات الصواريخ والقذائف العنقودية

والغافسون والبراميل المتفجرة مع الغارات الطيران

وأخيراً الغارات السامة

كل ما أقوله لم يكن اعرفه أصبح الصغير والكبير يعرف

كل هذا يهون أمام الخوف الذي لم نستطع تحمله

كان الخوف يشل أرकاناً ويضعف نفوسنا

اصبح النظام يستهدف المنشآت والآليات بشكل مباشر

شهد بلدنا مجازر كثيرة ومرةً واحدةً بكتير ولم نعرف

مصيرنا

أصدقنا تنتهي الموت على البقاء بهذا الجحيم

ملايين الشهداء وألف الجرحى والاصابات الخطيرة من

شلل وبنتر وأخرى كثيرة

دمرت بلدنا بالكامل وبداً تهجيرنا فسراً

خرجنا وأولاً أردنا رؤية الشمس وبعدها أينا مشهد

الamar من حولنا

مشهد جعلنا ينكى وننكمض ماكنا عند القصف

ذهب كل واحد إلى بيته ليتفقه هل ما زال أم أصبح ركام

لقد فقدنا كل شيء كل عائلة قد تمر بيها وقدت أحداً من

العائلات

بدأ الناس بتجهيز أغراضهم بالرجل محبطين يائسين وبداً

التهجير...

وصلت إلى الدلب مع عائلتي لم أكن اعرف ما ينتظرني

ما زلت لا أعرف المجهول يلاحتي

سكنت مع عائلتي في بيت صغير لا إملك إلا القليل من

ماليسى

حزين ولكنني سعيد جداً لأنني مازلت علي قيد الحياة

بأنني لا زلت بصحة جيدة أنا وعائلتي

أمي معى وأختوي ولكن لمن أنسى

أول لن استطع ان أنسى ما مرر به

إن نجا الجسد فكيف ستتجو الذكرة؟

Πώς θα σωθεί η μνήμη;

Tou MOXAMENT NAGKEM

Γεια σας. Με λένε Μοχάμεντ Νάγκεμ, είμαι από την πόλη Αρμπιν της Ανατολικής Γούτα, στην επαρχία της Δαμασκού, και είμαι 15 χρόνων.

To televtaio diastrisma prospotha na trapha binteo me twn kameira tou kivntou mou tpilefwnou gia na metapfero ston ksmo osa patainoum. Kai gia na metapfero ta deinvia mou kai ta deinvia tou ksdmou edw kai auta pou kanei to paron kadeestow evantion mas.

H thela na metapfero twn alhtheia pou krybe to kathes-

stow auta apot ksdmo, nthela na allalaw twn katastasou

mou kai twn katastasou twon antrhwn gynou mou, alla den

nhera ta mi perimenei.

Apot to xekinima tou etous

2018 arhixis na klimakownei

tous boymbardismou evantion mas.

Epevhalo enan apokleisimou

pon den eikame xanazhisei: ane-

bias tis tis twon proiontwon,

kati pou den mporoudsamen

na antexoum, kai arhixis to ph-

ntasma twn peineis na apelie

mikeylos kai megalous.

Ariyterar, sta meso Fe-

brvounaripou xekinose mia biai

ekstratetia.

H katastasou twn Anatol-

ikni Gouta den perigrafetai.

Ta polemikai aerostakaphi

kanvulabouosan polou katas-

troufikou piyraholous kai met-

ta apot tis arrhsties, opaos

pi exi eisotiko ta ktria.

Katibekwan ou antrhopto tis

upoygeia kai yemisou phobo

oi yuxheis tous lgytis tis dymaum

twon epidromon kai tis enta-

sou tis katastrophis.

Ta polemikai aerostakaphi

konvulabouosan polou katas-

troufikou piyraholous kai met-

ta apot tis periori.

Arixisan twn ektoxesou pi-

raulwn, tis lgytis dymasporas,

to «Eusekof wafasforo» kai ta

barrelia ekriktekwn, tis aerop-

rikess epidromes kai, telos, ta

«Dolipterida ariyteria».

Ekatontades vekrois kai

xilaides traumatises -paralys-

ti, akrotiriasmoi kai pollla

λοι να μαθαίνουν το είδος κάθε άπλου προσιτοποιείται.

Meinamis enan oloklopro mnia sto upoygio xarwris na mporoume na doymre to phos tou toulou kai na xexarwrisoume tis vuktita apot tis mera apot tis entasou tis katastrophis.

Tai ola auta den nta tis tis tis mprostasou tis phobo, ton opoio den mporoudsamen na antexoum. O phobos paralouei ta akra mas kai katapnigei tis yuxheis mas. To kateostasos arhixis na xutipate kateusheian ta vosokoromei kai ta upoygeia.

H xwra mas eidei polles kai trosmeres sfagies, klafame

polou kai den xeram tis mas epifuladossei tis moiros. Epithymouso amperiosotero ton thanoato parap na upomenvoume auta tis kolaos.

Ekatontades vekrois kai xilaides traumatises -paralys- ti, akrotiriasmoi kai pollla alla.

H xwra mas kateostrophikes olosxherws kai anaigakastika-me na phygoume.

Tn prwti phorpa ou vygikame apot tis upoygio thelame na doymre ton tliou. Eidaemis omias tis eikona tis katastrophis yuxra mas. Mia eikona pou mas ekane na klapoumoume periosotero apot oso klapoumoume tis wra tis boymbardismou.

O kathenavas ptingaine na dei av

to spiti tis uparkhei akoma ni an kateostrophikes.

Xasame tis pantas, kathes oikoygevia exas tis spiti tis tis kai eva apot meli tis.

Arixisan oi antrhopto na mazeyoun apelipismenoi ta praghmati tis tis gya na phygou.

Eftasou tis tis iktlimip me tis tis oikoygevia mou xarwris na xepow tis tis perimenei.

Kai metat tis; To agnawsto me kynigasei.

Μοχάμεντ Νάγκεμ

ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ για τον Μοχάμεντ από την Ανατολική Γούτα στις ειδήσεις. Θέλαμε να μιλήσουμε μαζί του. Δεν πιστεύαμε όμως πως θα το καταφέρναμε. Τον βρήκαμε μέσω του λογαριασμού του στα social media. Μιλούσαμε για μέρες. Ξαφνικά ξανόταν. Ανποχούσαμε. Ευτυχώς επανερχόταν στη συνομιλία.

Εγραψε για εμάς αυτά που βιώνει και έστειλε φωτογραφίες. Συνδέθηκαμε μαζί του τόσο απλά. Ελλάδα-Γούτα, μέσα σε δευτερόλεπτα. Μακάρι με τους δυαδικούς αριθμούς που μεταφέρονται με τόση ευκολία μέσω διαδικτύου, να μπορούσαμε να φέρουμε εδώ και τον Μοχάμεντ με την οικογένειά του.

Μοχάμεντ, σε ευχαριστούμε! Εμεινα με την οικογένειά μου σε ένα μικρό σπίτι και είχα λίγα ρούχα. Λυπημένος, αλλά χαρούμενος που είμαι ακόμα ζωντανός, που είμαι καλά στην υγεία μου και με την οικογένειά μου, πάντα μου και τα αδέλφια μου είναι μαζί μου, αλλά δεν θα μπορέω να ξεχάσω αυτά που πέρασα.

Αν σωθεί το σώμα, πώς θα σωθεί η μνήμη;

Την πρώτη φορά που βγήκαμε από την υπόγειο θέλαμε να δούμε τον πλώγο του ήλιου. Είδαμε όμως την εικόνα της καταστροφής γύρω μας. Μια εικόνα που μας έκανε να φύγουμε.

Tn prwti phorpa ou vygikame apot tis upoygio thelame na doymre ton tliou. Eidaemis omias tis eikona tis katastrophis yuxra mas. Mia eikona pou mas ekane na klapoumoume periosotero apot oso klapoumoume tis wra tis boymbardismou.

O kathenavas ptingaine na dei av

تولد يك رويا

نجmie حسبي

چشم تولد را ای پرنده ی مهاجر به تماشای پرواز پرندہ ها

در این آسمان آبی بی انتهای می نشینم. آسمانی آبی که نه برای من ،

نه برای تو که ای پرنده ی ما آبی است و بی انتهای... اگرچه برای تو

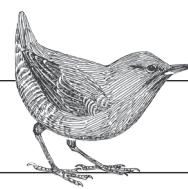
ای پرنده ی مهاجر من آسمانی ساختند پر از سیمهای خاردار

اما تو اقدر قوی و بزرگ بودی که رویاها و آرزوهایت را فراموش

نکردی و آنها را برای خود خودت و در دل خودت زنده نگه داشتند... چون تو این را می داشتند که اگر رویاهاست از بین بروند

می شوی مثل یک پرنده که نمی تواند پرواز کند ، تو این را می دانستی که ما پرنده های مهاجر اسیر و گیر افتداده بر دام زنگی

هستیم در انتهای چاده ای پر از سیمه های خاردار و مه آسود و لی تو

شروعی دیگر

مدينه ظفرى

هر آمندی رفته دارد، هر شروعی پایانی دارد، هر جاده ای انتهای دارد، هر طلوعی غروبی دارد و در پس هر سلامی خداخافی جای دارد.

حال نویت آن رسیده است که من هم کوله بارم را از این شهر بنند و خودم را آمده برای رفتن به سیری گنم کنم زمانی که به این کشور آمدم گمان نمی کردم که چند سال از عمر را در آن بگذرانم. این چند سال با تمام خوبی ها و بدی ها و سختی هایش گذشت و تنها چیزی که از آن برایم باقی مانده است تجربه های است که از آنها کسب کرده ام و اینکه هر آنچه را که بخواهی با تلاش و صبر و بردباری میتوانی بدمست اوری.

هچنین میتوانم بگویم که به موقوفت های زیادی هم دست یافتم از جمله به تهر رساندن روزنامه ای پرنگان مهاجر، روزنامه ای که در ایل شروع به کار روزنامه هیچ کدام از ما فکر نمی کردیم که به تحقق بپیوندد.

در اولین زندگی در یونان با شرایط پسیار سختی رویه رو بودم و بیشتر از آنکه بخواهم خودم را با آن شرایط وق بدم و با مشکلات رویه رو شوم درصد فرار از آنها و آن موقعيت بودم و این زندگی را به کام تاختن می کرد. بعده گذشت تا به خودم آمدم و دست از فرار برداشم و به مقابله با شکالتمن برآمدم و این گونه زندگی برایم آسانتر و خوشبینتر شد. با آن های زیادی پر خود کردم و با دوستان زیادی اشنا شدم، ادمهایی که هر کدام درسی به من اموختند و کم کم شدند بهترین ادمهای زندگی.

حال زمان ترک این کشور و ادمهای آن و رفتن به مقصدی رسیده است که به خاطر آن پا در خطرناک ترین مسیرها گذشت. در گذشته برای رسیدن به آن مقصده پسیار تلاش کردم و شاید اگر فرسخیم اما حل اینطور نیست، حال این شهر و ادمهایش برایم عزیز شده اند و این خداخافی را برایم قدری دشوار ساخته است.

چندان را بسته ام از خطرات خوب و بد، خاطراتی که از بهترین سالهای عمر نشأت گرفته اند و نقش اول آنها را کسانی دارند که پررنگرین نقش هارا در زندگی من داشته اند زندگی در حال گز است و هر کس برای رسیدن به اهدافش باید هر یک این مراحل زندگی را چه سخت و چه آسان را پشت سر گذاشت و شاید گاهی اوقات هچون من محبور به ترک زندگاه و عزیزانت شوی و برای آنچه که میخواهی هیچ وقت دست از تلاش بردار و در آخر بدرود میگویم به یونان و تمامی ادمهایش

Eva vέo Ξεκίνημα

Της MANTINA ZAFARI

Ο ΚΑΘΕ ΕΡΧΟΜΟΣ ακολουθείται από μία φυγή, ο κάθε δρόμος έχει και ένα τέλος, η κάθε αυγή φτάνει και στη μία δύση και ο κάθε χαιρετισμός ακολουθείται από έναν αποχαιρετισμό. Ήρθε πλέον η ώρα να μαζέψω τα πράγματά μου και να ετοιμαστώ για αναχώρηση προς άλλα μέρη και άλλο κατεύθυνση.

Οταν πρωτοήρθημα σε αυτή τη χώρα δεν πίστευα ότι θα έμενα τόσα χρόνια. Χρόνια τα οποία πέρασαν με δυσκολίες αλλά και με χαρές, και μου άφησαν αρκετά στοιχεία που ενίσχυσαν την ψυχική μου δύναμη και την εμπειρία μου. Εμπειρία, που οποία με βοήθησε να αντιληφθώ ότι με προσπάθεια, υπομονή και αυτοπειοθίση σε επιτυχία είναι εφικτό.

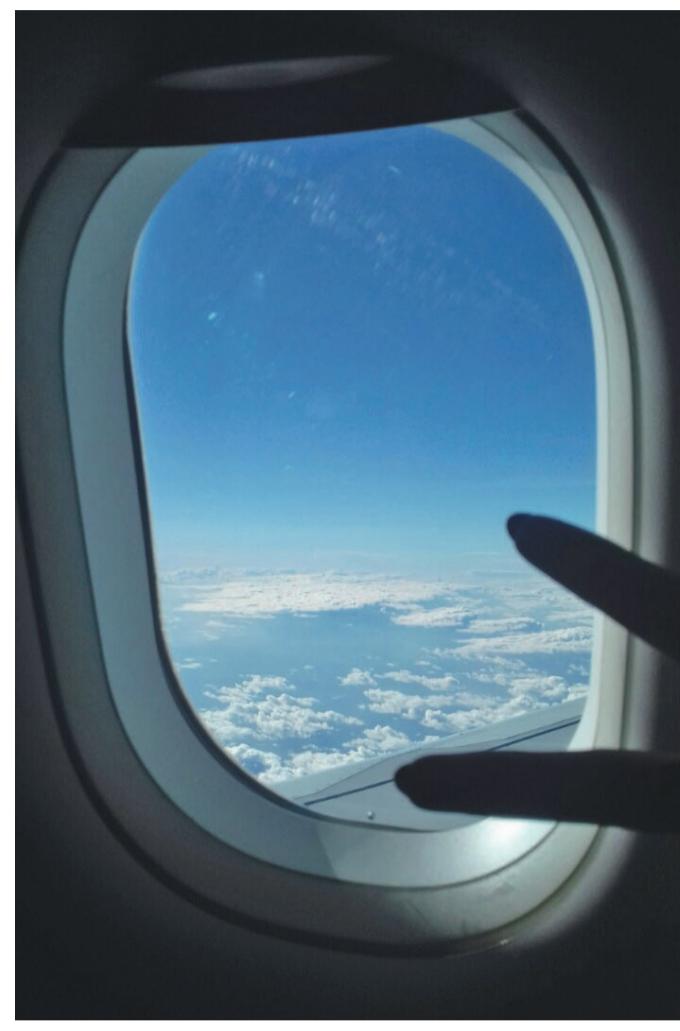
Μία εξ αυτών των επιτυχιών ήταν φυσικά και η δημιουργία αυτής της εφημερίδας. Μία εφημερίδα της οποίας την επιτυχία δεν μπορούσαμε ούτε να διανοτήσουμε στην αρχή.

Οταν πρωτεγκαταστάθηκα στην Ελλάδα αντιμετώπισα μεγάλες δυσκολίες και αντί να προσπαθήσω να προσαρμοστώ και να τις αντιμετωπίσω, όλη μου η σκέψη επικεντρώνθηκε στην ανεύρεση δρόμου διαφυγής, γεγονός το οποίο πίκραιαν ακόμη περισσότερο τη ζωή μου.

Πέρασε κάμποσος καιρός όπου να συνέλθω και να εγκαταλείψω τις τάσεις φυγής. Αρχισα να αντιμετωπίζω τα θέματα με γενναιότητα, γεγονός το οποίο συνέβαλε άμεσα στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής μου αλλά και στη διευκόλυνση πολλών άλλων θεμάτων.

Συνάντησα και γνώρισα πολλούς ανθρώπους, έκανα φίλους, ορισμένοι εκ των οποίων έγιναν και τα καλύτερα άτομα στη ζωή μου.

Εφτασε όμως ο καιρός να εγκαταλείψω αυτόν τον τόπο και τους ανθρώπους, και να πάω προς άλλη κατεύθυνση. Να συνεχίσω μια πορεία, εξαιτίας της οποίας διάνυσα τα πλέον επικίνδυ-

Μαντινά Ζαφαρί

Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ εύκεται καλό και πρέμο ταξίδι στη Μαντινά και την οικογένειά της. Θα περιμένουμε νεότερα από το ταξίδι καθώς και την άφιξή της στη Γερμανία στο επόμενο φύλλο μας.

να μονοπάτια. Εάν τότε, όταν δηλαδί ξεκίνησα αυτόν τον δρόμο, φανταζόμουν ότι θα έφτασα εδώ που έφτασα τώρα, παρά μου θα ήταν απερίγραπτη. Τώρα όμως δεν είναι όπως πριν. Γ' αυτή την πόλη και τους ανθρώπους της έχω συναντήσθηματα και το «αντίο» μου είναι αρκετά δύσκολο.

Εκλεισα στη βαλίτσα μου τις καλές και τις κακές αναμνήσεις. Αναμνήσεις οι οποίες «κτίστηκαν» στα καλύτερα χρόνια της ζωής μου, όπου τον μεγαλύτερο ρόλο έπαιξαν άνθρωποι που επέδρασαν στη σημαντικά στη ζωή μου.

Η ζωή δεν είναι παρά ένα πέρασμα. Ο καθένας πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια να ξεπεράσει τα εμπόδια, είτε αυτά είναι εύκολα είτε δύσκολα, ακόμα και εάν είναι αναγκασμένος, όπως εγώ, να εγκαταλείψει τον τόπο, τους αγαπημένους και τις αναμνήσεις του. Ποτέ όμως δεν πρέπει κανές να σταμάτη την προσπάθεια.

Τέλος, χαιρετώ την Ελλάδα και τους ανθρώπους της.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑ ΠΟΥΛΙΑ»

هوية الجريدة
«طيور مهاجرة»
أختباري شناختي
اور زيكارڈ.

مجموعة التحرير الاولى:

أريستيا بروتونوتاريوب

مهديه حسيني

ميدينه ظفرى

محمد نبيه

علييل ربيد

الياس شريفى

Zahraa حبيبى

مدينه ظفرى

فاطمة حسيني

Mirna اصلان

مرتضى رحيمي

عاصي مراد

محمد ناجم

يحيى حبيبى

فاطمة صيداغات

ترجمة و تدقيق النصوص

الأنجليزية: كاليوبى

Karoussi

ترجمة النصوص من اللغات الفارسية، العربية والاردية الى اللغة اليونانية: DeskNET

訳文家: カリオビ

翻譯者: دك نت

ويراثي: زيان فارسي

ترجمة من ها زيان

ها زيان اينگلشى :

كاليوبي

ترجمة من ها زيان

ها زيان و عربي و اردو و به زيان

بر عكس: دسک نت

ويراثي: سام فارسي

سام نورزاد

زاد

جملون

برونو

فتوغرافي

مسؤول عکاسی: پرسنستو

حسني

مسؤول طراحی: زهرا

حبيبى

ميرنا اصلان

نجميه حسيني

سارا حسني

حبيبى

شعار: ميخاليس

پالاندونوبولوس ،

زيميتريس غازيس

كازيس

شناسنامه
روزنامه
پرنگان مهاجر

سرپرست های

نويسنگان:

أريسته آبرونتو نوتاريوب

مهديه حسيني

ميدينه ظفرى

گروه نويسنگان:

عبدالشيد محمدى

الياس شريفى

زهرا حبيبى

مدينه ظفرى

فاطمة حسيني

ميرنا اصلان

مرتضى رحيمي

عاصي مراد

محمد ناجم

نجميه حسيني

برونو

زاخاريا ايوانو

ويراثي: زيان فارسي

ها به زيان اينگلسي:

كاليوبي

ترجمة من ها زيان

ها فارسي و عربي و

اردو و به زيان

بر عكس: دسک نت

ويراثي: سام فارسي

سام نورزاد

زاد

جملون

برونو

فتوغرافي

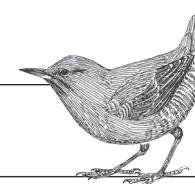
مسؤول عکاسی: پرسنستو

حسني

ميرنا اصلان

نجميه حسيني

سارا حسني

Ενα παιδί που στερήθηκε την παιδική του ηλικία

Του ΜΟΥΡΑΝΤ ΑΓΙΕΝΤ

Τα παιδιά δεν είναι τόσο αδύναμα όπως νομίζετε. Το παιχνίδι δεν είναι ο μόνος τους ασχολία, αλλά μπορούν να προσφέρουν πολλά στην κοινωνία για το μέλλον της. Ειδικά όσα παιδιά γεννήθηκαν στον πόλεμο. Ξέρετε πώς παιδιά στη σημερινή εποχή έχουν γίνει ανάδοχοι των οικογενειών τους; Πώς παιδιά βρίσκονται πια μακριά από τις οικογένειές τους, μόνο για να επιβιώσουν; Πώς από αυτά τα παιδιά έχουν χάσει τους γονείς τους, έμειναν ορφανά και σήμερα καλούνται να γίνουν ανάδοχοι των μικρών αδερφών τους; Επίσης, πώς παιδιά υποχρέωνται να πικάσουν τα όπλα και να πολεμούν παρά τη θέληση τους; Τα παιδιά της σημερινής εποχής δεν είναι απλά παιδιά, αλλά άντρες, μαχητές και ανάδοχοι των οικογενειών τους.

Θα σας πω την ιστορία της παιδικής μου πλικίας: Ήμαι ένα παιδί που δεν γνώρισε ποτέ τη σημαίνει παιδική πλικία, όμως δεν έχασα την ελπίδα σύτε μια στιγμή, παρά τις δύσκολες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες τις οποίες βίωσα. Γεννήθηκα σε ένα μικρό χωριό στην ουπάθη του Καμισλί (Khirbet al-Thib). Δεν έμαθα ποτέ τη σημαίνει παιχνίδι, τη σημαίνει χαρά και ακόμη δεν γνωρίζω τι σημαίνει παιδική πλικία, λες και έχω γεννήθει σε λάθος εποχή.

Είμαι πια ο νεαρός που με ανάγκασαν οι ζωή και ο πόλεμος να εργαστώ από τα δώδεκά μου, για να συντηρήσω την οικογένειά μου, πηγαίνοντας ταυτόχρονα στο σχολείο.

Θυσίασα τα παιδικά μου χρόνια για τον πατέρα μου, τη μπτέρα μου και τα αδέρφια μου, γιατί ο πατέρας μου, που εξασφάλιζε την κάθε μας ανάγκη, έμεινε χωρίς δουλειά λόγω του πολέμου στη Συρία. Έκω δύο ανάπτρα αδέλφια, για τα οποία έπρεπε να εξασφαλίζω ότι κρειάζονται, και έναν τρίτο αδέλφο που αγνοείται από τότε που ξεκίνησε ο πόλεμος, για τον οποίο δεν γνωρίζει κανείς τίποτα. Είμαι ο μόνος που βοηθά και στηρίζει την οικογένεια, αν και είμαι ο νεότερος από όλους.

Αποφάσισα να πάω στην Τουρκία. Ολοι γνωρίζετε πώς ο μόνος τρόπος για να το κάνει κανείς είναι να ταξιδέψει παράνομα. Αποφάσισα να πάω στην Τουρκία, αλλά οι γεννήσεις μένουν στην πλικία των δεκαπέντε ετών. Ακολουθούσα ατέλειωτες διαδρομές, που δεν γνωρίζει κανείς από τη πεθάνει ή θά ζήσει κατά τη διέλευσή τους. Εκανα τρεις αποτυπώμένες απόπειρες για να περάσω στην Τουρκία και τις τρεις

με τα πόδια. Περπατούσαμε 6 με 8 ώρες καθημερινά, αλλά οι Τούρκοι στρατιώτες μάς έπιαναν κάθε φορά. Χρησιμοποιούσαν βία εναντίον μας, μας χτυπούσαν και ύστερα ακολουθούσε η απέλαση πάλι στη Συρία.

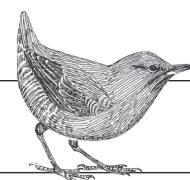
Εκανα όλες τις δουλειές που ήταν διαθέσιμες, πήγανα στο σχολείο το πρώτο, δούλευα το μεσημέρι και μελετούσα τη νύχτα. Κοιμόμασταν στα δάση, τρώγαμε έντομα και περνούσαμε ατέλειωτες νύχτες στην κρύα και κάτω από τη βροχή! Κρυψαμόσαν σαν αρουράσιοι στις τρύπες, κάτω από τα δέντρα. Ημασταν σαν τα εμπορεύματα που τα παζαρέυουν πωλητές και αγοραστές. Οι διακινητές έλεγαν ο ένας στο άλλον: «Πόσο παίρνεις για το κομμάτι!» Εμπρούνται τις ανθρώπινες ζωές όπως στην Τουρκία.

Στο τέλος δεν είχα άλλη επιλογή από τις «βάρκες του θανάτου» και έτοιμος να παίρνει σε μία για να φτάσω στην Ελλάδα. Οι τι και να σας πω γι' αυτή τη βάρκα δεν πρόκειται να αισθανθείτε εκείνο τον φόρο και τη φρίκη που

είναι πολλά για μένα, για όλη τους την αγάπη και καθοδήγηση.

Αποφάσισα να πάω στην Τουρκία.

</

Συγχαρητήρια για την υπέροχη δουλειά που κάνετε. Τα φύλλα σας αποπνέουν έναν άρτιο επαγγελματισμό.

4ο Γυμνάσιο Ν. Σμύρνης

Να σας εκφράσω τα συγχαρητήριά μας για την εξαιρετική πρωτοβουλία και δράση σας, τα «Αποδημητικά Πουλιά».

6ο Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω

That is a great media that shows the great work that Network for Children's Rights is doing. In AYRE we feel so glad for being a small part of this project.

AYRE

...Με απεριόριστο θαυμασμό για τη δουλειά που κάνετε με την εφημερίδα, θέλουμε να ζητήσουμε να μας δώσετε το δικαίωμα αναδημοσίευσης κειμένων...

Dragonera Rossa.gr

Ολοι εμείς από τη μη κυβερνητική οργάνωση More Mosaic στη Σουηδία θα θέλαμε να εκφράσουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια για την υπέροχη δουλειά που κάνετε όσον αφορά την έκδοση «Αποδημητικά Πουλιά». Δεν θα υπήρχε καλύτερος τρόπος να περιγραφεί η καθημερινότητα των προσφύγων από τις προσωπικές μαρτυρίες και αυτή τη γλαφυρή καταγραφή αλληθινών γεγονότων από τους ίδιους τους πρόσφυγες που αγγίζουν την καρδιά κάθε αναγνώστη. Επιπλέον, κατά την άποψή μας αυτό το ένθετο δίνει τη δυνατότητα σε αναγνώστες όπως εμείς να έχουμε την εικόνα όχι μόνο για το τι βιώνουν οι άνθρωποι αυτοί αλλά και για τα συναισθήματά τους, καθώς δίνει την αφορμή να αναθεωρήσουμε τα δεδομένα ακόμη και για τη δική μας ζωή.

Με εκτίμηση,

Η ομάδα της More Mosaic

Let us take this opportunity to congratulate you on the initiative and all the hard work we know it requires. We would very much like to give to the TEEN SPIRIT Facility for unaccompanied teenagers the chance to participate.

Nostos

This is so beautifully done. We would love to republish two of these stories on Refugees Deeply

Refugees Deeply

Σχέδιο της Μίρνα Ασλάν

Σχόλια και εντυπώσεις

Διάβασα το κείμενό σας για το τετράγλωσσο παραμύθι «Το μικρό Εγώ είμαι Εγώ» στο τεύχος των «Αποδημητικών Πουλιών» του Ιανουαρίου 2018. Σας ευχαριστού πολλά. Είμαι η μεταφράστριά στα ελληνικά και ενδιαφέρομαι πάρα πολύ να φτάσει σε όλα τα μικρά προσφυγόπουλα. Για οποιαδήποτε βοήθεια-συνέργασία θελήστε είμαι στη διάθεσή σας. Με εκτίμηση για τη δουλειά σας και το περιοδικό.

Αναστασία Καλαντζή-Αζιζί
Με την επιστολή μας αυτή θα θέλα-

με να σας ευχαριστήσουμε θερμά για την ευγενική προσφορά σας σε ενημερωτικό υλικό και συγκεκριμένα εφημερίδων που αφορούν τα ζητήματα των προσφύγων, με την οποία συμβάλλετε στην καλύψη των αναγκών ενημέρωσης και εκπαίδευσης των παιδιών που φιλοξενούμε στη Δομή Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων «ΦΡΙΞΟΣ» της ΑΡΣΙΣ στην Αλεξανδρούπολη και καθιστάτε δυνατή την προσβασή τους σε θεμελιώδη δικαιώματά τους, ενώ ταυτόχρονα ενισχύετε τη λειτουργία των κοινωνικών δομών και προγραμμάτων της ΑΡΣΙΣ. [...]

ΑΡΣΙΣ-Δομή Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων «ΦΡΙΞΟΣ»

Παρακαλούμε δεχτείτε τις θερμές ευχαριστίες μας για την εξαιρετική παρουσίαση των θεμάτων που σχετίζονται με τα δικαιώματα του παιδιού, καθώς και με την έκδοση της εφημερίδας «Τα Αποδημητικά Πουλιά» [...] στο πλαίσιο της Θεματικής μας Εβδομάδας, την Πέμπτη 10-5-2018.

Με εκτίμηση

Δημήτρης Καλαϊτζίδης
Διευθυντής Γυμνασίου Νέου Φαλήρου

[...] Συγχαρητήρια άλλη μια φορά για την ωραία δουλειά που κάνετε και με μεγάλη χαρά η Οργάνωση Γη να σας υποστηρίξει όσο το δυνατόν περισσότερο.

Οργάνωση Γη

Χάρηκα πολύ που συνομίλησα μαζί σας αλλά πολύ περισσότερο χαίρομαι για τα παιδιά που έρχονται σε επαφή μαζί σας! Συγχαρητήρια.

Πέτρος Γκολεστάνι

Γεια σας!
Διάβασα την εφημερίδα σας του Μαρτίου και ενθουσιάστηκα και συγκινήθηκα πολύ! Μπορεί να γρά-

φεται από νέους ανθρώπους, αλλά απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες. Το λέων γιώ που είμαι 68... Λύρια θα πάω με το φύλλο στο γηροκομείο της πόλης μας (Ιεράπετρα) και θα τους διαβάσω το άρθρο για την Επιτυχία. Είναι καταπληκτικό!

Σας ευχαριστά όλους σας! Να κυνηγάτε την ονειρά σας!

Σουζάννε Χαλικιά

Σας στέλνω σε μορφή PDF το ρεπορτάζ που κάναμε όταν βρεθήκατε στα Χανιά με θέμα την εφημερίδα που βγάζετε.

Προσωπικά απόλαυσα την κουβέντα μαζί σας.

Ελλίζω να είστε καλά και να συνεχίσετε την προσπάθεια σας!

Με εκτίμηση

Δημήτρης Μαριδάκης

«Χανιώτικα Νέα» - Δημήτρης Μαριδάκης

χαρτοκόπειος περιοδικός

خاطره‌ی جشن سالگرد

روزنامه

فاطمه و سمير رضابي

برای اولین بود که به گروه

برندگان مهاجر پیوسτم، حرف

های زیادی درباره این گروه

شنبه بود و دوست داشتیم

عضو این گروه باشیم .

اولین بار بود که با نوستانمان

به کتابخانه‌ی بزرگ یونان

رتفتیم و قرقیزی تازه متوجه

شیمی آمدن ما مصادف با جشن

یک سالگی روزنامه است.

خلیل خوش حال شدیم از اشتبا

با گروهی که تشکیل شده بود

در روز های سخت زندگی شان

و رسیده بودن به یک

موقعیت بزرگ.

گروهی که در يك سال کثار هم

بوندن، تاشش کردن، توشتند از

زنگی و سرگشت آنها و از

سختی که در زندگیشان کشیدند

خشالم در گروهی هستیم که

همه مان سختی هایی کشیدیم در

زنگیمان و حال می توئیم

خلاصه ای از سرگشت مان را

از طریق پرندگان مهاجر به

گوش جهانی برسانیم.

Φατιμά και Σαμιρά Ρεζάι

Η μετανάστευση και οι αντίξοες συνθήκες του Αφγανιστάν

Της ΦΑΤΙΜΗ ΣΕΝΤΑΓΑΤ

Oi συνθήκες ζωής χειροτερεύουν μέρα με την ημέρα στο Αφγανιστάν θέτοντας σε άμεσο κίνδυνο τις ζωές χιλιάδων παιδιών, νέων και των οικογενειών τους. Πολλοί εξ αυτών, οι οποίοι δεν έχουν πλέον πού την κεραλίν κλίνι, προσφέγουν στο γειτονικό και ομόλυβωσσο Ιράν. Εκεί δεν τους καλοδέχονται, δεν τους δίνεται ο πρέπουσα σημασία και οι άνθρωποι που αναγκάζονται να επικειρίσουν, με ρίσκο τη ζωή τους όπως και των παιδιών και των οικογενειών τους, τη μεγάλη κίνηση, το τρομακτικό και ριψοκίνδυνο ταξίδι. Οταν όμως φτάνουν στην Τουρκία, βρίσκουν όλα τα σύνορα κλειστά και η ελπίδα τους εξανυίζεται.

να ανταποκριθούν οι διεθνείς οργανισμοί, αλλά και ο Ε.Ε., και να τους σώσουν, αλλά πιο το ουρωπό την κεραλίνη που συναντήσαν στην Αραβική Σημερινή Αστυνομία. Το παρόντας θέμα συναντήσεις, συζητήσεις και επισκέψεις των κοινωνικού, πολιτισμικού, αθλητικού και καλλιτεχνικού χαρακτήρα με τη συμμετοχή Ελλήνων

β) στην επινέργεια που προσφέρουν τα ανθρώπινα στοιχεία των ομάδων συναντήσεων στην Αραβική Σημερινή Αστυνομία. Το πρόγραμμα στοχεύει στο να μεταδώσει τις αρχές και αξίες της δημοσιογραφίας, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να πουν τις ιστορίες τους και προάγοντας τον διαπολιτισμικό διάλογο.

γ) στην επινέργεια που προσφέρουν τα ανθρώπινα στοιχεία των ομάδων συναντήσεων στην Αραβική Σημερινή Αστυνομία. Τ